

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garcond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 11 Februarie, 1887.

Sâmbăta trecută parlamentul din Budapesta a fost teatrul unei scene uimitoare. Era la ordinea zilei creditul de 7 milioane pentru luarea măsurilor preventive, ca un eventual război să nu ne surprindă nepregătiți. Era lucru natural să mobilizăm și noi o parte din armată, căci toată lumea mobilizează, era natural să votăm și noi un credit oarecare pentru armată, când întreagă Europa este cuprinsă de migrațiile mobilizării, toate statele votează deci de milioane pentru armată.

Proiectul ministrului s'a pus la ordinea zilei în discusia publică a dietei în Sâmbăta trecută. Din toate partidele politice a luat cuvîntul câte un vorbitor, și a declarat, că cei de o părere cu ei votează creditul cerut, căci la partidele din parlament unguresc mai presus de toate este patria.

Dintre deputații români a luat cuvîntul domnul Petru Truța, și a declarat, că românii deși au necazuri multe, deși sunt asupriți în modul cel mai fără cruțare, deși n'au nici o speranță, că sub curentul actual se va crea și nouă românilor o pozițiune mai de suferit, cu toate acestea când este vorba de asigurarea patriei, de manifestarea loialității către patrie și tron, alipire de această țeară, atunci românul nu mai are cuvinte pentru necazurile sale, ci își dă averea și sângele pentru patrie. Declară deci că deputații români primesc creditul cerut.

Declarațiunile loiale a le deputatul român au produs mare senzațiune în parlamentul din Ungaria, și oratorul a fost viu aplaudat, așa ne spun ziarele din capitală.

Pre noi, adevărul vorbind, ne pune în uimire senzațiunea, de care e vorba, și entuziasmul cel mare al deputaților din parlamentul Ungariei pentru loialitatea dovedită de domnul Truța la votarea acestor milioane, și aceasta cu atîta mai vîrtos, cu cât, cu 2 zile mai înainte tot acel parlament s'a scandalizat, unanim s'a scandalizat de cuvîntarea deputatului Mocsáry, în care s'au spus tot asemenea adevăruri, ca și în cea a deputatului român, și am văzut, că a venit ministrul president, și a declarat cu autoritatea, care trebuie să o aibă cuvintele unui ministru president, a declarat, că neadevăruri sunt toate gravaminele naționalității, exprimate prin rostul domnului Mocsáry. Ne pune în uimire contrastul dintre Marți și Sâmbăta, deoarece nimica nouă n'a spus deputatul Mocsáry, nimica nouă n'a spus deputatul Truța, ceea ce presa română nu o ar fi repetat de mii de ori, ceea ce românii prin faptă nu o ar fi făcut de mii de ori.

Cumcă suntem asupriți pe toate terenele, că nu se execută legea pentru naționalități, sau încît se execută se execută contra spiritului ei, că s'a pornit un curent păturos spre a ne maghiariza pre noi nemaghiarii, și acest curent dă înaintea sub ocrotirea guvernului, aceasta o am spus-o și noi, aceasta o a repetat domnul Mocsáry.

Cumcă noi nu judecăm acest stat după oarbă politică a curentului actual — se nu mai tot dicem a guvernului actual, căci în punctul acesta — din cazul deputatului Mocsáry — am văzut, că între partidele ungurești nu există deosebire de păreri, cumcă nu judecăm statul după politica curentului actual, aceasta o am dovedit de 20 de ani încoace la toate ocaziunile, căci noi am jertfit avere, la 1878 ne-am vîrsat sângele pentru politica monarhiei, și din iubirea către această patrie, contra voinții statului, care paș de paș ne pune pedeci, jertfim cu sutele de mii pentru cultivarea noastră, pentru progresul nostru, dela care condiționăm existența statului.

Ceea ce facem și de azi, o a spus domnul Truța la un cas pozitiv.

Și pentru această atîta entuziasm.

Este în adevăr enigmă pentru noi senzațiunea produsă prin declarațiunea domnului Truța, că românul la zile grele, când e vorba de existența statului și uită necazurile, și cu o gură și cu o inimă este pentru cele mai mari jertfe.

Și dacă e vorba să ne dăm totuși o explicație a acestei stranie aparițiuni, atunci vrînd, nevrînd, trebuie să credem, că ungurii și francezii trecutului lor în poziția noastră, strămtorați și maltratați, după cum suntem noi, n'ar fi loiali ca noi, nu s'ar lipi de această patrie, cu iubirea și devotamentul, cu care noi ne lipim.

Și psihologicesc vorbind, sub acest raport înțelegem entuziasmul, înțelegem însă și fanatismul, cu care este persecutat domnul Mocsáry pentru ținuta sa politică.

Scenele turbulente de Marți 3/15 Februarie, și senzațiunea, entuziasmul de Sâmbăta 7/19 Februarie, ori cât de mare contrast formează ele, pentru noi sunt de mare valoare.

Parlamentul din Ungaria s'a indentificat cu reușimile de maghiarizare, tot așa și guvernul.

Parlament și guvern s'au uimit, vădînd, că după o asemenea politică de entropire, românul jertfește totul pentru această țeară.

Parlamentul și guvernul va trebui să tragă concluzia, că noi nu suntem legați de acest pămînt, și că sperăm îndreptarea politice actuale.

Epistola dlui Mocsáry, prin care declară, că iese din clubul partidului independent.

„Onorabile dle president! În urma concluderii des- aprobătoriu al clubului, me simt necesitat a declara, că resignez la calitatea de membru al comitetului executiv și ies din club. Nu pot însă se nu fac observarea, că nu pot recunoaște de întemeiată afirmația cuprinsă în conclud: că punctul meu de vedere în cestiunea naționalităților „e în contradicție diametrală cu programul partidului.” Partidul la mai multe ocaziuni și chiar foarte de curînd din nou a declarat, că susține principiile egalității de drept; dar e **minimul egalității de drept, ca legea esistență să se respecte față cu naționalitățile.** — Cu distinsă stimă Ludovic Mocsáry.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Cestiunea convenției vamale cu România în Austria.

Viena, 8/20 Februarie, 1887.

A trecut anul, de când cestiunea convenției vamale cu România agită spiritele atît dincoace cît și dincolo de Carpați, de o jumătate de an granițele dintre Austro-Ungaria și România sunt închise cu deservire pentru esportul reciproc al produselor ambelor țări.

Dar bărbații politici, atît cei de dincolo, cît și cei de dincoace s'au convins, că starea aceasta nenaturală nu se mai poate continua timp îndelungat, fără a pierde ireparabile pentru ambele state.

În Austria clasa marilor industrieși a pierdut din venitele sale sigure în decursul acestui jumătate de an nu mai puțin de 30—40 milioane de fl. Tot așa se poate dice despre meseriași și neguțătorii noștri ardeleni cu deosebire cei de prin marginele au dat înapoi și defelii nu sunt mai splendide rezultatele acestui ne fast război economic nici pentru România, unde (avem cele mai autentice informațiuni) prețul vitelor a scăzut astfel, cum nu s'a mai pomenit mai înainte, amenințînd cu ruina pe micii proprietari și acești dela sat.

În fața acestei stări de lucruri a fost numai o urmare naturală, când în zilele prime ale lunii trecute Dl ministru instrucțiunii publice din România, Dimitrie Sturza a venit la Viena, cu intența de a reîncepe firul întrerupt al pertractărilor pentru renoirea convenției vamale. Afabilitatea și prevenirea, cu care a fost Dl Sturza primit la Viena a

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Reproducem în cele următoare din acest manuscris — prelângă doi psalmi și „Credeul.”

Милосердїе доамне дшпа маре мила та. ши дшпа млате ефтишгьреле тале. кьрццѣ фьрз лециле мѣле. че май вьрточь мз спалз де фьрз лециле мѣле. ши де пькателе мѣле кьрццѣ фьрз. кь фьрз лециле мѣле еш шис. ши пькатъль мѣш антре мине мѣте пьрорѣ. цѣ шна грешии ши тленшгьрѣ атре тине фечю. ка са дерептежите кьбинтеле тале ши сз лвинци. кьндъ вери жьдека. адекъ де фьрзалѣ чепшгьрѣ ши лпъкате нзскьмъ мѣма мѣ. адекъ аѣдеврѣ ювитаи. фьрз вѣсте ши аскьнѣла мьндриа тѣ ивигьмиаи. стропишимъ кь сьпъпъ ши кьрццѣ кьмъ. ламъвери ши май вьрточь де зьпада лпъла кьмъ мьш мѣш даи бькрѣе ши веселѣе. бькрѣе вѣселе пькате. аѣдеврѣ фьрз тѣ де пькателе мѣле. ши аѣдеврѣ фьрз лециле мѣле кьрццѣ. инимъ кьратъ зидѣѣ атрѣ мине доамне. ши аѣдеврѣ лпънѣ антрѣ згъль мѣш. нз лпъзда

мине де фьрз тѣ. ши аѣдеврѣ сѣинѣ аѣ тѣш нз лѣла дела мине. аѣдеврѣ сѣинѣ тѣ. ши аѣдеврѣ вьрццѣ лпърѣфемъ. лпъци фьрз лециле кьилорѣ тале. ши нзскьрѣи кьтрѣ тине аѣдеврѣе. нзскьрѣе де стрѣмъ доамне аѣдеврѣ сѣинѣ мѣле. бькрѣе лпъма мѣ ле- рѣпѣцие тале. доамне рѣстѣлми дескиде. ши рѣстѣл мѣш сѣнѣ лѣла тѣ. кьсан вьрѣ вѣрѣ. комъндарѣ даѣврѣмъ. тоате ареле нз аѣдеврѣ вьрѣ. комъндарѣ зѣлѣ аѣдеврѣ фьрѣмѣ. инимъ фьрѣмѣ ши пькатъ аѣдеврѣ нз кьнѣе. фьрѣмѣ доамне аѣдеврѣ вѣи тале сѣинѣ. ши сз зидѣкъ пьрѣи іѣрѣмѣ. атрѣ аѣдеврѣ вьрѣ. комъндарѣ дерѣпѣцие. лпълацѣрѣ тоатъ спре арѣре. атрѣе вѣрѣ лпълацѣ спре алтарѣл тѣш вѣи.

Лѣздаи нѣмеле домълаи лѣздаи ши роки домълаи. сѣнѣ лѣла домълаи лѣрѣи кѣ сѣи зѣлѣ нѣстрѣ. лѣздаи домълаи. кь аѣдеврѣ домълаи. кьнѣи нѣмеле домълаи кькѣ кь мьовъ алѣе лѣши домълаи. ши израиль лѣдо- стоинѣи лѣши ши кь еш кьнѣи кь мѣре домълаи. ши домълаи нѣстрѣ спре тоци зѣи- тоате кьте вьрѣ домълаи фѣе. лѣрѣе ши лпъ- мѣнѣ. лпъри ши аѣдеврѣ фьрѣ фьнѣрѣе. рѣ-

дикъ нѣри дѣла фьрѣшѣлѣ пѣмѣшѣлѣ. фѣу- лѣрѣ лѣла. фѣе. сѣнѣ вѣнѣрѣ де лѣи- сѣириле сѣле. чѣлѣ че вѣтѣмъ лѣи нѣскьци егѣтѣлѣ. дела вѣмъ пѣнѣ лѣ вѣтѣ. трѣмѣе сѣмѣе ши чѣлѣ пре мѣжѣлѣ де тине егѣнѣе. спре фѣ- рѣи ши спре тоци ши роки лѣи. чѣлѣ чи вѣ- тѣмъ лѣмѣи мѣлѣ. ши сѣи лѣрѣи тари. сѣи лѣрѣтѣлѣ амѣри. іѣгѣ лѣрѣтѣлѣ вѣ- санѣлѣ. ши тоате лѣрѣциле хѣнанѣлѣрѣ ши аѣдеврѣ цѣриле лѣрѣ лѣ чѣнѣ вѣнѣ лѣ израиль вѣмѣи сѣи. доамне нѣмеле тѣш лѣтѣ. ши намѣтѣ та лѣтѣ ши лѣтѣ. кь жѣдѣкъ домълаи вѣми- нѣлѣ сѣи. ши де ши роки сѣи рѣгѣе ши иѣли лѣмѣлѣрѣ арѣинѣ ши аѣдеврѣ лѣмѣи лѣмѣи лѣмѣи. рѣстѣ лѣ ши нз гѣрѣкѣ. вѣи лѣ ши нз вѣдѣ. сѣи лѣ ши нз аѣдеврѣ. нѣи мѣте сѣфѣлѣ лѣрѣтѣлѣ лѣрѣ. фѣе кѣиѣе лѣ чѣнѣ фѣкѣ. ши тоци чѣнѣлѣкѣе лѣрѣиши. кѣ лѣ израиль благо- словѣи домълаи. кѣ лѣ арѣи благословѣи домъ- нѣлѣ. кѣ лѣ лѣи благословѣи домълаи. чѣнѣ тѣмѣиѣ де домълаи благословѣи домълаи. благо- словѣи домълаи де лѣиѣи вѣиѣи лѣрѣлѣмъ.

(Va urma.)

trebuie să convingă pe deplin pe frații noștri de dincolo, că Austria dorește sincer încheierea păcii economice și e dispusă chiar a aduce jertfe spre acest scop, jertfe, în fața cărora nici Ungaria nu va putea să-și permită a zădărnici prin pretensiunile și șicanele sale vamale bunele intențiuni, ale celor din Viena și București.

Incidentul, care ne face, a resuscita cestiunea convențiunei vamale cu România, este, că în zilele aceste a fost cestiunea pusă pe tapet și în parlamentul din Viena. Cred a fi de interes a reasuma în cele următoare, discuțiunea interesantă din sinul comisiunei budgetare a parlamentului.

În comisiunea budgetară a pus deputatul Beer întrebarea ministeriului, să dea deslușiri asupra stării, în care se află afacerea convențiunei vamale cu România.

În numele guvernului a răspuns ministrul de comerț, marchizul Bacquehem, dechiarând, că nu este în poziție a espune starea lucrului în detaliile ei, tot, ce poate comunica, este: cu câteva săptămâni mai înainte au avut loc conferințe atât între guvernul austriac și cel ungar, cât și între cel român în materia amintită. Densul are deplină speranță, că pertractările formale o să se reînceapă cât mai degrabă și că vor duce la o rezolvare multămitoare; guvernul este aplecat, a face cu privire la acei articli, cari privesc România mai de aproape, concesiuni prețioase și prin urmare este îndreptățit a aștepta aceeași prevenire din partea României.

Deputatul Abrahamowicz (polon), luând cuvântul, dechiară, că atât densul, cât și partida, pe care o reprezintă, în principiu nu sunt adversari ai statoririi unei convențiuni, dar combat un tractat, care din hatirul industriei austriace, ar neglijă interesele producțiunei agronomice ale Austriei; accentuează aceasta cu atât mai mult, cu cât vede, că importul bucatelor române în Austria a crescut foarte mult, pecând esportul productelor de industrie din patrie a scăzut.

Deputatul Beer replică la acestea foarte potrivit, că aci sunt de a se considera nu numai interesele unei provincii, nu numai interesele agronomice ale Galiției, dar interesele tuturor ramurilor economice ale întregii monarhii. Și chiar mulți dintre agricultori, în special cei din Bucovina, doresc cu tot prețul convențiunea.

Dl Dr. de Zotta (român) alăturându-se la părerea antevorbitorului său, accentuă, că Bucovina a suferit foarte însemnate pierderi prin războiul vamal. Esportul de lemne al Bucovinei făcea până bine de curând 6—7 milioane de florini, în vreme ce aci e redus aproape la nula, având drept firească urmare, lipsirea pâinii alor mii de lucrători.

Deputatul Dr. Menger și Rusz accentuează în fața pierderilor agronomice, neasămănat mai marile pierderi în ramul industriei, care din punctul de vedere austriac cu deosebire trebuie accentuat.

Aceasta este în reasumat discuția parlamentară asupra cestiunii, față cu care presa germană din Austria acompaniază fără rezervă și franc intențiile guvernului, combatând falsele aspirațiuni ale polonilor — odioară feudală — acum agrari.

Semnele sunt dar bune, rămâne ca în viitorul cel mai apropiat să se și îplinească.

Vederemo!

X

La reflecșiunile noastre din Nr. 12, între care am dis celor ce au urechi de auzit, să ne dea bună pace cu încercările lor de maghiarisare, — dl Czenkalji declară în Nr. 22 al foaiei „Brassó,” că zeu dsa nu ne va da pace. Și în adevăr dl Czenkalji susține morțiș la adresa noastră: „că naționalitățile trebuie să învețe limba maghiară chiar și în interesul lor propriu, pentru că atunci va fi Ungaria una în limbă și în inimă.”

Paff! Am terminat! — Am dice că capitulăm în fața argumentării instructive a dlui Czenkalji, dacă dsa ni ar fi arătat, care este acea lege, care obligă pe naționalități să învețe limba maghiară preste tot, și în special pentru scopul ca Ungaria să fie una în limbă?

Ce e drept, noi scim de o lege, care obligă pe învățătorii scoalelor nemaghiare, cari știu și trebuie să știe limba maghiară: ca ei să propună învățăcelilor sei aceasta limbă — se înțelege — în rând cu celelalte studii elementare; n'am aflat însă șul, după care de asemenea învățăcelii să poată fi constrinși a o și învăța, și a o învăța tocmai pentru scopul indicat de dl Czenkalji.

Cu toate acestea ni se pare că pricepem destul de bine pe dl Czenkalji; dsa ni se prezintă ca și când ni-ar dice: Măi români dela plug și ela vitel noi maghiarii nu ve oprim ca

să nu purtați opinci după obiceiul vostru național; de noi ve puteți purta cum ve place, numai apoi să îmbrăcați preste opinci cisme cu pinteni, căci așa ve veți mișca mai ușor, așa veți progresa mai bine, și numai așa va fi țara noastră una!

Dar să nu facem asemănări, care dl Czenkalji poate le va lua în glumă; lucrul e cu mult mai serios, decât ca să ne vină gust pentru glume; noi o dicem serios, cu legea în mână și cu mâna la inimă: Învățătorii noștri români să-și pună silița a introduce pe scolarii lor în cunoștința limbei maghiare, precât aceea se poate câștiga în școala elementară pe lângă celelalte studii obligate. Apoi punct.

De aci încolo tot românul, care crede că poate se aibă trebuință ori folos de limba maghiară, învețe-o de bună voe ca noi, precât o poate mai bine; noi de alte rele, d. e. de vegsațiuni și de asupriri da, de maghiarisare însă pe calea aceasta nu ne temem; ear de alte torturi în scopul maghiarisării, de care dl Czenkalji nu vrea să știe nimic, noi nu mai vorbim aici, pentru că din puține ne am putut convinge pe deplin, că ori cât de respicat și ori cât de clar vom vorbi, dsa tot nu ne pricepe, va se dăca nu voiesce să ne priceapă.

Ce privește în cele din urmă pe dl ministru Trefort, în locul căruia dl Czenkalji poartă atâtea simț de conștiință vătămă: — noi nu credem, că dl ministru să se supere pentru atestatul, ce i l'am dat despre acel tact patriotic, cu care Escelenția Sa nu numai escelează, dar se și laudă. Și dacă cumva dl Czenkalji crede, că denunciându-ne pre noi pentru o notiță nevinovată, și poate câștiga sau asigura grația dlui ministru: la noi aceasta virtute a dsale vine sub însăși acea considerațiune, carea o avem pentru ori carele din ceata celor mulți profesioniști, cari pe astfel de căi și fac mai cu înlesnire datoria patriotică.

Desbaterea asupra budgetului ministeriului de culte și instrucțiune publică.

(Urmare.)

Nu știu, auzit'a dl ministru de justiție, ce a spus mai deunăci deputatul Dimitrievici, că în cercul său de alegere autoritățile resping ori-ce hârtie și ori-ce actus la actele înaintate lor, cari nu sunt compuse în limba maghiară. (Strigări sgomotoase: Corect! Mare mișcare. Bine fac!)

Polonyi Géza: Protesteze Miletici contra aceasta, dar nu dl deputat. (Aprobări.)

Ludovic Mocsáry: Rog cu stimă pe dl președinte, să bine-voiască a me mântui de asemeni intreruperi. Îmi pare foarte rău, on. casă, că dl deputat o spune aici în sinul dieței, că e bine, dacă una din legile fundamentale ale statului nu se respectează și în continuu se eludează. (Mare sgomot.)

Președintele: Nu pot opri în parlament, on. dle deputat, ca unul sau altul din deputați să nu dea espresiune vederii sale prin intreruperi. (Viue aprobări.)

Rácz Géza: E trist, că din sinul acestei partide trebuie să auzim o astfel de cuvântare. (Aprobări în stânga extremă.)

Ludovic Mocsáry: E dureros On. casă, dacă i se spune în fața guvernului, că legile nu se respectează și guvernul privește la aceasta cu indiferentism. Și aceasta n'au dis-o numai deputatul Dimitrievici, ci au dis-o foarte mulți. Ve rog numai a ve aduce aminte de deputatul Szabovlievici, a cărui cuvântare loială am ascultat-o cu bucurie în ultima sesiune. Am băgat în busunariu declarațiunile lui frumoase, patriotice și loiale, dar am ignorat-o cu toții, că și dl deputat a spus-o, că cestiunea naționalităților există numai pe hârtie.

Eu, On. casă privesc cu adâncă îngrijire politica, ce o urmărește în cestiunea naționalităților guvernul și în genere statul maghiar și societatea maghiară.

Cu o îngrijire atât mai mare privesc aceasta, cu cât asupra patriei noastre mersul timpurilor începe a se agrava din ce în ce mai tare. Eu cred, că nu e om în această casă pe care nu l'ar umple de îngrijire, sau pe care nu l'ar nelinisci cel puțin, că în acest moment nu stăm pe picior bun cu naționalitățile. Eu cred, că vom străbăde prin pericol, dacă va năvăli asupra-ne. Pentru că putem să ne încredem puțin și în noi și poate nici în privința ajutorului nu vom fi lipsiți, dar acel simțământ, pe care l'am amintit, că dacă este cu neputință, ca în aceste momente să nu fie pătuns fie-care de convingerea, că totuși ar fi bine, dacă am sta pe picior mai bun cu naționalitățile: ve rog a avea în vedere, că totuși ar fi bine a ne gândi puțin și despre aceea, că oare bună e direcțiunea ce o urmărim față cu naționalitățile, statul și societatea deopotrivă. Și fiindcă în aceste momente sunt ocupați toți fi patriei cu ceea-ce se poate întâmpla în viitoriu, binevoiască onor. casă a-mi concede, d'a me ocupa câteva minute de aceea, ce influință poate să aibă asupra relațiunilor noastre esteriore acea politică, pe care o purtăm în cestiunea naționalităților în această țară.

De aliați avem neapărat trebuință. Încât ne putem răzima pe Germania, cred, că suntem până acum în curat,

și să dea Dumnezeu, ca să nu venim cu ea și mai mult în curat. În ceea ce privește marele nostru interes, ca Rusia să nu pună mâna pe peninsula balcanică, putem se contăm la ajutorul Turciei, Angliei și poate și la al Italiei; dar încât vom trebui să stăm față în față cu Rusia, amicitia statelor balcanice, cu deosebire amicitia și alianța Sârbiei și a României este mai însemnată pentru noi, decât amicitia puterilor mari.

Eu așa cred domnilor, că această alianță o putem câștiga.

Am auzit noi din partea slavă amintindu-ni-se Philippi ș'am auzit declarațiunea, că sârbii din parte-le așteaptă liniștiți războiul cu Rusia. Cunoașterea mișcarea națională în diferitele țări slave. În Praga renumiți șefi de partidă, în Agram agitatorii vestiți tocmai așa amenință cu ținșulul, ca poate școlarii din Löcs, sau lucrătorii slovaci beți din piața Pestei, pentru că știu, că prin aceasta devenim mai nervoși, și cu aceasta se poate influința mai mult. Sunt însă convingiți, că nu se află între rasele diferite slave una, care și-ar dori ceva din fericirea absolutismului muscălesc.

Ce privește pe români. On. casă, interesul rasei române este pe deplin identic cu interesul rasei maghiare, pentru că neamul român tocmai așa este vîrît în mijlocul mării rase slave ca cel maghiar și formează tot așa un ostrov în marea slavică. Aceasta formează o basă naturală a alianței între noi și ori-cât de puțin sunt mulțimitoare relațiunile faptice, ori ce s'a petrecut între noi în trecut, aceasta este o situațiune imposibilă și resturnată cu capul în sus și va urma mai curând sau mai târziu, că ceea ce a unit Ddeu, omul se nu despartă. Logica situațiunei ne îndrumă de-adreptul la aceasta. A folosi această situațiune este problema guvernului care, — după ce Ungaria este în prima linie interesată în cestiunea orientului, — este chieată a pune în cumpănă influința lui covârșitoare în politica orientală a monarhiei. Dar statul ungar, On. casă, nu numai pe calea influinței sale, ce compete diplomației, are un rol însemnat în cestiunea orientului, ci rol însemnat are și în cercul său propriu de putere, ca stat maghiar și nu numai statul, ci și societatea maghiară, pentru că aceste sunt chieate a se ocupa de cestiunile naționale, cari sunt mult implicate în cestiunea Orientului.

Conced, On. casă, că putem să fim în bună amicitie și în alianță pe scurt timp fie cu sârbii, fie cu românii eventual și fără ca să vină în vorbă cestiunea naționalităților, dar hotărît trag la îndoiala aceea, că fie cu Sârbia, fie cu România vom putea să încheiem o alianță durabilă și sigură, dacă nu ne va fi succes a inaugura mai înainte la noi acasă o astfel de politică față cu naționalitățile, care se satisfacă, dacă nu pretensiunile ultraștilor, cel puțin aspirațiunile naționale corecte și drepte ale grosului românilor și sârbilor dela noi. Nu putem să contăm la o durabilă și sigură alianță pentru aceea, pentru că atât la români, cât și la sârbi este puternic sentimentul legăturii de rasă. Aceste națiuni sunt mult mai mici, decât ca să nu reflecteze la conaționalii lor, cari locuiesc în statul nostru. Națiunea germană se poate lipsi de acei conaționali, cari sunt în Austria. Franța nu-și bate capul cu cele ce se petrec cu francesii în Belgia și Elveția, pentru că și fără de acestia este mare și puternică. Dar sârbii și românii de preste Drava și de peste Carpați au cel mai mare interes pentru conaționalii lor de aici, fiind că acestia se țin de pozițiunea națiunii lor ca o parte întregitoare a acestei pozițiuni precum formează și în privința culturale și a literaturii o parte întregitoare. De aceea este de o însemnată deciziune, în ce privește relațiunile noastre orientale împregiurarea, că ce politică urmărește statul și societatea maghiară aici înlăuntru. O tractare dreaptă, o politică bună față cu naționalitățile este....

Președintele: Rog pe on. d. deputat să binevoiască a vorbi la budgetul ministeriului de culte și instrucțiune publică. (Viue aprobări.) Nu e tocmai potrivit ca on. deputat să se ocupe cu cestiuni de naționalitate. (Viue aprobări generale.)

Ludovic Mocsáry: Eu așa cred că, cestiunea naționalităților ar trebui să intereseze parlamentul maghiar și odată într'un an să ne aducem aminte de ea. (Sgomot.) O politică de naționalitate cum se cade: acesta este prețul pe lângă care putem trăi cu românii și cu sârbii în amicitie și alianță.

Dați prețul acesta, pentru că este totodată și prețul, cu care ne putem câștiga și înlăuntru în propriul nostru cerc liniscea și conviețuirea pacinică. Să mobilisăm în direcțiunea aceasta, on. casă, cât se poate mai curând, chietuelile, ce le vom avea cu această mobilisare nu ne vor păgubi ve asigur; pentru că nu împărtășesc vederile aceloră, cari cred, că naționalitățile din Ungaria nu se pot împăca și mulțami cari cred poate, că ne vor lua numai în ris, dacă acum în oara 12-a am voi să începem a ne împrețeni cu ele.

Știu, on. casă, că naționalitățile, cari trăiesc în statul nostru sunt gata a se împăca, și doresc aceasta din parte-le; ele sunt gata a încheia pace cu noi pe aceea basă, ce au statrit-o legea dela 1868; dar cer că cea lege să se țină și să nu fie numai pe hârtie.

Nu creadă nimenea, că popoarele ar voi să rupă așa de ușor legăturile milenare. Naționalitățile din Ungaria nu intenționează aceasta, ele sunt alipite cu iubire de acest pământ, dar vosesc să se simtă aici în patria lor proprie în adevăr acasă. Dic să mobilisăm în această direcțiune mai bine aci. decât mâne. Aceasta va fi cea mai bună pregătire față

cu orice eventualități viitoare și eu sunt convins, că ar echivala cu o armată, dacă ne-ar succeda se inaugurăm o politică de naționalitate cum se cade.

Ce privește bugetul, deoarece nu l'am primit în total, nu-l primesc nici în special.

Raport general

despre activitatea „Reuniunii române de cântări din Sibiu” și a comitetului ei în decursul anului 1886, cetit în adunarea generală ținută la 14 Faur 1887.

(Urmare.)

Cu abatere dela trecut a înlocuit reuniunea noastră anul expirat cel dintâiu concert ordinar prin reprezentarea operei de C. Kreutzer: „O noapte în Granada” (Das Nachtlager in Granada). A fost fără îndoială grea problema, ce și-a propus reuniunea să deslege de astă-dată. Ea aduse ce e drept, dovezi de dibăcie prin esecutare, în mai multe rânduri de piese mai mari și mai grele, precum au fost: „Cruciații” de W. Gade, „Crăiasa Ielelor” de W. Gade etc., se mărginise însă, în sfera concertelor, la simpla esecutare a muzicii și nu se estinse și la joc. De aceea li se părea multora problema indicată foarte încumetată, alții o considerau earăși de-a dreptul de nerealisabilă. Nedumeririle acestea nu erau lipsite de motive, și încă de cele greu cumpănitoare. Cestiunea înlocuirii concertului prin o operă s'a ventilat și discutat în comitet abia prin a doua jumătate a lunii lui Faur a. tr., ear studiarea s'a început faptice numai spre sfârșitul acelei luni. Și fiindcă până la Paști trebuia să se fi dat opera, de-oare-ce, dela acest timp începând, avea să ocupe teatrul cetățenesc din loc o trupă teatrală germană, reuniunea avea abea 7 săptămâni timp pentru pregătire. — A amena reprezentarea pe toamnă târziu — până la sfârșitul sezonului de petrecere aici a numitei trupe teatrale, — ar fi însemnat a renunța la ea pentru anul întreg. Mai era și o altă împregiurare, care vorbea pentru vederile celor nedumeriți. Partitura pentru orchestră dela opera, ce era să se reprezinte, după cam de comun se scie, n'a eșit în tipar, și era de prevădut, că va fi greu de câștigat, ear de altă parte lipsa cu totul a unei traduceri acomodată în limba română a libretului, ceea-ce, considerând greutatea cele mari împreunate cu o astfel de traducere, era una din lipsile cele mai îngrijitoare, de asemenea era de natura de-a mări îndoilele. „Voesce și vei putea” și-a dis reuniunea, și cu aceasta s'a pus pe lucru. Se împărțiră rolurile, mai fie-care membru din comitet luă asupra-și câte o comisiune: unul de-a angagia muzica, altul de-a procura partitura, sau cel puțin vocile pentru orchestră, al treilea pentru de-a pune la cale efectuarea garderobei etc. și pregătirile se urmară cu o vioiciune neobicinuită. Cele 7 săptămâni încă nu erau împlinite, și opera era studiată. Greutățile, ce se păreau la început neînvingibile, nu mai esistară, erau superate, ear opera era preparată astfel, încât reprezentarea, ce a avut loc, înaintea unei case pline până la cel din urmă loc, la 15 Aprilie n. 1886, după aperețierile, ce i-s'au făcut în foile locale, au întrecut și cele mai cutezate așteptări, spre cea mai mare mirare a celor, — cari la început aveau nedumeriri, îngrijați fiind de soarta reuniunii. — Astfel încurajată reuniunea a hotărât să repețească reprezentațiunea la 17 Aprilie st. n., destinând venitul curat în părți egale, pentru fondul scoalei de fete, întemeiată și susținută de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român” și pentru „Reuniunea pentru înfrumșetarea Sibiului.” Fiind venitul ambelor producțiuni 675 fl. 65 cr., ear cheltuelile 566 fl. 33 cr. și astfel restul bun 109 fl. 32 cr., societățile atinse mai sus, în al căror folos a fost dată reprezentațiunea din urmă, au primit și cuitat suma de câte 54 fl. 66 cr. v. a.

Rolurile din operă au fost împărțite astfel: Partia Vânătorului (bar.) o a cântat oaspele, dl N. Popovici, profesor în Caransebeș; partia Gabrielei (sopran) o a cântat dna Maria Crișian; partia lui Gomez (tenor) o a provădut dl G. Pop, teolog, ear partiile bandiților le-au cântat dñii: Isaia Popa (Vasco), Mateiu Voilean (Piedro) și Dr. I. Crișian (Ambrosio.) Corurile le-a esecutat corul reuniunii, ear acompaniarea o au provădut orchestrul cetățenesc din loc — sub conducerea dirigintei reuniunii.

Dacă reușita atât de bună a reprezentațiunii trebuie să satisfacă pe toți membrii activi ai reuniunii, având fie-care parte la succesul câștigat în frunte cu neobositul ei președinte, totuși în deosebi trebuie să aducem tributul de recunoștință și cea mai adâncă simțită mulțămire dirigintei noastre, prof. sem. G. Dima, carele cu cel mai înfocat zel și cu abnegațiunea cea mai rară, afară de oficiul seu de conducător, a luat asupra-și și a dus în deplinire în modul cel mai nimerit și traducerea libretului, o muncă aceasta pe cât de ostensioasă pe atât și de grea. Putem dice fără teamă de-a întimpina opozițiune, că la pregătirile, ce le făcea Reuniunea noastră pentru operă, dirigintele ei cu o mână da tactul, ear cu cealaltă seria libretul pe ro-

mănesce. Ne simțim mai departe îndemnați a aduce călduroasa noastră mulțămire și recunoștință iubitelui oaspe, profesorului de muzică din Caransebeș, dlui N. Popovici, carele la invitarea noastră s'a grăbit în modul cel mai prevenitor, cu impunerea de jertfe chiar și materiale, a ne veni într'ajutor și a da — pe lângă provederea partiei desemnate dñsului — tot sprijinul posibil dirigintei noastre la conducerea probelor întru esecutarea jocului. Trebuie să recunoașcem apoi meritul tuturor soliștilor, care cu diligență și multă osteneală s'au nisuit a împlini sarcinile, ce le luaseră asupra-și.

Mai cu samă înse ne simțim datori a exprima mulțămirea Reuniunii doamnei Maria Crișian, care cu abnegațiune rară a făcut, chiar fiind bolnavă, posibil reprezentațiunea a doua, precum și doamnei Minerva Brote carea cu îndatinata dñsei bunătate s'au supus fatigiilor continue de acompaniare în tot decursul studierii operei.

(Va urma.)

Apel.

cătră clerul și poporul din diecesa română gr. or. a Caransebeșului.

Se apropie momentul, în care clerul și poporul din diecesa română gr. or. a Caransebeșului e chemat să-și manifesteze în mod demn simțemintele sale de pietate, iubire și recunoștință pentru bărbatul, care în timpurile de cea mai grea încercare a muncit o jumătate de secol la întemeierea binelui bisericeii și națiunii sale.

Acest moment este ziua de 9 Martie a. c. în care se împlinesc 50 de ani, decând Prea Sântia Sa bunul nostru Arhiepiscop Ioan Popasu s'a dedicat altariului, luând asupra sa sarcina grelei păstoriri sufletesci

Nu ne ridicăm vocea pentru a ilustra meritele neperitoare ale demnului nostru Arhiepiscop întru desrobirea minții și inimei poporului din diecesa Caransebeșului. Ele sunt inprimare prin urmare neșterse în inima întregii națiuni. Istoria neamului nostru va găsi în viața primului nostru arhiepiscop român exemplul credinței neclintite în puterea de viață a poporului seu; ea va înfățișa posterității epoca isbânderilor prin suferințe și va arăta roadele zelului neînfrânt, care în disprețul tuturor neajunsurilor a vârsat cu profuziune binefaceriile sale asupra mult cercatei noastre bisericeii și națiuni.

Simțemintul de mulțămire și vie recunoștință, ce animează credincioșii eparchiei Caransebeșului în fața înaltului Iubilar, a îndemnat pe cetățenii români ai orașului Caransebeș a se constitui într'un comitet central cu scopul de a face pregătirile de lipsă, ca ziua memorabilă se devină o zi de serbătoare pentru toți fii diecesei.

În deplină convingere, că glasul nostru va afla resunetul cuvenit în inimile tuturor, comitetul central își ia voiă a recurge la spriginul moral și material al protopresbiteratelor, comunelor, corporațiilor și singurat cilor credincioși ai diecesei noastre, ca prin reprezentanți trimiși din întreaga diecesă să contribuie la înălțarea festivității jubileului vrednicului nostru Arhiepiscop.

Aducând la cunoștință tuturor voitorilor de bine, că ziua jubileului s'a statorit pe Luni după Dumineca Tomei în 3/15 Aprilie a. c. pe lângă programa, ce se va publica mai târziu și pentru a cărei întregire ori-ce propunere din afară ar fi binevenită, comitetul central își permite a invita pe toți credincioșii bisericeii noastre a se întruni la Caransebeș, în locul reședinței episcopesci, ca să descoperim înaltului iubilar simțemintele noastre de mulțămire și bucurie și cu un glas să-i strigăm: „Bucură-Te angihra noastră cea tare și neclătită; veselesce-Te, vedându-Ți fii sufletesci în jurul Teu, purtând stălpărilor faptelor Tale celor bune!”

Din ședința ținută în Caransebeș în 31 Ianuarie 1887.

Comitetul central:

Filaret Musta, protosincol și deputat sinodal, președinte, Andreiu Ghidiu, protopresbiter și deputat sinodal, Coriolan Bredicean, avocat și deputat sinodal, George Băiaș, asesor consistorial, Ilie Curescu, c. r. locotenente în pensiuine și deputat sinodal, Ioan Ioanașiu, asesor consistorial ordinar, Dr. George Popoviciu, profesor., Ioan Stancovici, proprietar., Achim Sirb, epitrop parochial., Iefta Biju, George Jumanca, Antonie Novăcescu, Ioan Peța, ases. consistorial, președinte, Filip Adam, protopresbiter și deputat sinodal., Ioan Budincean, avocat și deputat sinodal., Ioan Bartolomeiu, secretariu consistorial și deputat sinodal., Ad. Diacon, deputat sinodal., Ioan Topal, c. r. căpitan în pensiuine., Vasile Goldiș, profesor., Nicolae Velcu, învățătoriu., Teodor Lazaroniu, epitrop parochial., Ioan Beltean, Petru Cernescu, Traian Barzu, notariu comitetului., Ioan Popoviciu, protopresbiter și deputat sinodal, Iosif Seracin, c. r. vice-colonel

în pensiuine și deputat sinodal., Stefan Velovan, director la institutul pedagogic și deputat sinodal., Patriciu Drăgălină, profesor., Dr. Iuliu Olariu, profesor., Iosif Bălan, profesor., Ioan Mihail, Nicolae Cârpan, Alecsandru Dolomița, Silvestru Logojan, Ioan Socaciu.

Varietăți.

* Inteligența română din Cluș are onoare a ve invita la concertul împreunat cu bal care îl va aranja în favorul „fondului pentru înființării unei scoale române de fetiță în Cluș” în 24 Faur st. n. 1887 în sala redutei urbane.

Începutul la 7 oare seara.

Cluș, în 25 Ianuarie 1887.

Pentru comitetul arangiătoriu:

Președintele	Secretariul	Cassariul
Iuliu Coroian,	Iosif Popescu,	Basilu Podoabă,
advocat.	stud. juris.	capelan.

* (Postal.) Direcțiunea postală escrie concurs pentru ocuparea unui post de oficial adjunct de clasa I eventual de practicant cu salariu anual de 600 fl. și 100 fl. relut de cuartir, respective 300 fl. ajutoriu.

Cererele de concurs în termen de 3 săptămâni să se aștearnă direcțiunei postale din Sibiu. Sibiu, 16 Februarie, 1887.

* (Covocare). „Reuniunea învățătorilor români gr. or. din Districtul al X-lea Brașov, al Archidiecesei gr. or. a Transilvaniei” va ține adunare generală estraordinară pe Vineri în 20 Februarie a. c. st. v. la 9 1/2 oare a. m. în gimnasiul român din Brașov; la care sunt invitați prin aceasta a participa toți P. T. Domnii membrii ai acestei reuniuni.

Obiectul de pertractare în aceasta adunare va fi: Cestiunea edării pe anul al II al foii pedagogice a acestei reuniuni „Școala și Familia.”

Din ședința Comitetului central al reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul al X-lea Brașov; ținut la 6 Februarie 1887 st. v. în Brașov.

St. Iosif,

președ.

I. Daviu,

secretar.

* „Kolozsvár” ne aduce scirea, că în ședința ultimă a comisiunei administrative a comitatului Huniadoara s'a adus la cunoștință, că ministrul de culte și instrucțiune publică, — în urma unei reprezentațiuni a direcțiunei preparandiale din Deva — revocând ordinațiunea, prin care a fost sistat cate-dra din limba română, din considerare la împregiurările locale, dispune ca limba română să se propună ca studiu obligat pentru toți elevii.

* (Jubileul reginei Angliei) Din Bombay se scrie cu d. tul de 16 l. c. Astăzi a serbat întreagă India iubileul reginei Victoriei. Toate prăvăliile au fost închise, cetatea era îmbrăcată în vestiment serbătoreasc. Zidirile de frunte și stradele toate erau împodobite cu steaguri. Garnizoana de aici a ținut de dimineață o festivitate militară. Comandantul Lord Reay dimineața la 8 oare s'a dus în piață, unde sub un cort înfrumșet, a primit în numele reginei felicitările. Cu ocaziunea aceasta a ținut și o vorbire serbătorească, în care a arătat cât de fericitoare a fost domnia reginei Victoriei pentru India. Regina Victoria și-a ținut promisiunile făcute cu ocaziunea suirei pe tron, așa că Anglia astăzi cu drept poate să se mandrească cu India. Mai târziu s'a ținut și un serviciu Ddeesc în biserică, la care a luat parte și comandantul cu toate căpeteniile militărești. Și în sinagoge jidovești și în geami încă s'au ținut rugăciuni de laudă cătră Ddeu.

Din închisori au fost eliberați o mulțime de prinsoneri; la o 100 de oameni, cari au fost închiși pentru datorii au fost eliberați, datoriiile au fost plătite din partea regimului.

Posta ultimă.

Telegramele de ieri ne aduc scirea că până acum sunt cunoscute 260 de alegeri, dintre cari 140 sunt septenatisti, 76 opoziționali și 44 balotagie. Saxonia, Baden, Württemberg și Hessa au ales tot septenatisti. Circulă faima, că „Reichstag”-ul va fi convocat înainte de săvârșirea balotagiilor, dacă diu alegerile definitive va rezulta capabilitatea de a aduce concluse.

La preumblare întâlnim mulți cu fața palidă, privire moroasă, umblet încet etc. ce e cauza? Nimic alta decât debilitatea nervilor, care, cu toată griga cea bună rămâne; dacă se întrebuințează însă elixirul de nervi a Dr. Lieber atunci se va minuna de favorabila influință a acestui preparat binecuvântat. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit [cruce cu ancoră] în sticle à 1/4 Ltr. 3 Mk. 1/2 L. 4 Mk. 1/1 L. 9 Mk. în farmacie și în centrală N. Schulz Hannovera Deposit.

Loterie.

Mercuri în 23 Februarie 1887.

Brünn: 80 30 24 52 25

Nr. 66

[1529] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, lângă neputinciosul paroch Nicolau Opreș din comuna Gârbova protopresbiteratul Mercurei, cu încuviințarea mai înaltă, se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Dotățiunea împreună cu acest post este jumătate din venitele parohiei de clasa a III-a. care jumătate calculată în bani face 203 fl. 23 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta suplicile lor de concurs, instruite în înțelesul legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei, în termenul mai sus indicat.

Mercurea, la 22 Ianuarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral al Mercurei.

Ioan Droc,
protopr.

Nr. 592. 1886.

[1531] 3—3

CONCURS.

De oare ce în urma concursului publicat în ziarul „Telegraful Roman” Nr. 106 și următorii din a. tr. 1886. pentru întregirea postului de paroch în Geaca protopresbiteratul Clușului, nu sa însinuat nici un concurent cualeficat; pe basa veneratei ordinațiuni consistoriale din 2 Decembrie 1886 Nr. 6055 B. se repetesce concursul deja publicat, respective se descrie concurs nou pentru numita parochia pre lângă emolumentele și condițiunile din citatul concurs, cu termen de 30 zile de la prima publicare, observându-se că concursurile sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al Clușului.

Cluș, 17 Ianuarie, 1887.
In conțelegere cu comitetul parochial.

Vasile Roșescu,
protopresbiter,

Nr. 29.

[1532] 3—3

CONCURS.

Devenind în vacanță următoarele stipendii, și anume:

A) 1. Un stipendiu de 50 fl. pe an din fundațiunea anonimă „Dobăca,” destinat pentru un gimnast născut în fostul comitat al Dobăcei.

2. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundațiunea „Radu M. Riurean,” pentru studenți la gimnasiu.

3. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană” pentru studenți la gimnasiu.

Mai departe fiind vacante următoarele:

B) 4. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tinerii sau tinere, cari ar voi să învețe la vre un institut sau corporațiune industrială din patrie, vre-una din meseriile: țesutul de pânzării, covoară, părți de îmbrăcăminte pe răsboaie mai perfecționate sau cusătură de albituri, broderii sau croitoria superioară de dame sau bărbați, sau arta orologeriei, juvergiei (arginteriei) sau a farmaciei.

5. Un ajutor de 20 fl. pe an din fundațiunea „Tofaleană” pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău,” cari ar voi să învețe vre-o meserie oare care.

6. 16 ajutoare à 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voesc a învăța vre-o meserie, dar mai cu samă: rotăria, lemnăria (bărdășia), faurăria, măsăria (têmplăria), cismăria, pălărieria, curelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin aceasta se descrie concurs.

Cererile au a se înainta comitetului Asociațiunei transilvane pen-

tru literatura română și cultura poporului român în Sibiiu, până la 1 Aprilie st. n. 1887. Cererile întrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—3 au să acludă la suplicile lor:

a) carte de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu scolastic de pe sem. I. al anului scol. curgător;

c) atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului, în care cercetează scoala de prezent;

d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literelor fundaționale, la obținerea stipendiului de sub 3. din fundațiunea „Galliană,” ceteris paribus va avea preferință acela dintre concurenți, carele va dovedi, că se trage din familia fondatorului, și anume din familia „Pop și Anton.”

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. 4—6 au să prezente următoarele documente:

a) atestat de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu scolastic de cel puțin 4 clase elementare;

c) atestat, că se află deja lucrând la vre-un măestru sau corporațiune, și cu ce succes.

Aspiranții la ajutoarele de sub 5, 6, vor avea să aștearnă în original sau în copie legalisată și contractul încheiat cu măestrul conform §. 61 al legii industriale (art. leg. XVII 1884.)

d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) adeverință dela părinți sau tutori, că sunt decisi a lăsa pe fiii sau pupili lor la învățătură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiiu, 1 Ianuarie, 1887.

Iacob Bologa, Dr. I. Crișian,
v.-pres. secretariu.

Nr. 102

[1539] 1—1

ANUNCIU.

În sensul § lui 124 din Regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, cumcă conform sentinței consistoriale din 28 Ianuarie a. c. Nr. 6483/886 B. s'a declarat desființată căsătoria dintre Elena George Tanase și Iordache Popoviciu din comuna Hălchiu.

Brașov, în 8 Februarie, 1887.
Oficiul ppral gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petrie,
prot. ca administrator.

Nr. 103

[1541] 1—1

Anunciu.

În sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică cumcă conform sentinței Ven. Consistoriu Archidiececan din 28 Ianuarie a. c. Nr. 7405/886 B. s'a desființat definitiv căsătoria dintre Maria George Căpățină și Niculae Măciucă din parochia Tocile în Brașov, încheiată la 24 Ianuarie 1854.

Brașov, în 8 Ianuarie, 1887.
Oficiul ppral gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petrie,
prot. ca administrator.

Nr. 108

[1542] 1—1

Anunciu.

În sensul §-lui 124 din Regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, cum că conform sentinței Venerabilului Consistoriu Archidiececan din 28 Ianuarie a. c. Nr. 7406/886 B. s'a desființat căsătoria dintre George N. Drăghiciu și soția

sa Paraschiva Achim Petrache ambii gr. or. din Scheiu în Brașov, cununăți la 5 Iuliu 1881.

Brașov, în 8 Februarie, 1887.
Oficiul ppral gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petrie,
prot. ca administrator.

Nr. 107

[1540] 1—1

Anunciu.

În sensul § lui 124 din Regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, cumcă conform grațioase sentințe consistoriale din 20 Ianuarie c. c. Nr. 6752 B. căsătoria dintre Constantin I. Badea și soția s'a Paraschiva Navrea din Scheiu în Brașov, încheiată la 28 Octombrie 1879 s'a declarat desființată.

Brașov, în 8 Februarie, 1887. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petrie,
prot. ca administrator.

ad. Nr. 32.

[1533] 3—3

EDICT.

George Eliseiu Dogariu din Herman carele deja de 13 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soția Maria George Irimie din Stupinile Brașovului, se citează a se presenta la subscrisul oficiu protopresbiteral, în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Roman,” căci la dincontră se va pertracta și decide cauza sa matrimonială și cu absența lui.

Brașov, în 19 Ianuarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului II-lea.

Ioan Petrie,
protopresb. ca adm.

Nr. 961 civ. 1887.

[1537] 2—3

Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopole se aduce la cunoscință publică, că în urma cererii proprietarului Martin Schuster et cons. din Măgărei pentru concederea comasării hotarului comunei Măgărei, spre acest scop se defige și de pertractare 5 Aprilie 10 oare a. m. a. c. ce se va ține în cancelaria comunală din Măgărei, la care pertractare se citează toți interesații în cauză cu acea observare, că părțile, ce nu se vor înfățișa se vor considera că învoiesc cu comasarea.

Din ședința tribunalului din Elisabetopole, ținută la 14 Februarie, 1887.

Nagy Lajos, V. Iakab Árpád,
preș. notariu.

Dr. Adalbert Balinth,

proto-medic montan emerit aduce la cunoscință publică, că s'a mutat cu locuința în Sibiiu—Sag Vorstadt, Brückengasse Nr. 9. și-și oferă on. public serviciile sale, mai cu samă în specialitatea morburilor de copii.

Ordinează în toată ziua dela 8—9 a. m. pentru miseri gratuit. [1536] 2—3

Câștig sigur!

Persoane solide **din ori-care strat al societății**, cari voiesc să se ocupe cu **vândarea de losuri de stat și premii, prescise prin lege, plăind conform articolului de lege XXXI din 1883** în rate, — pot să fie aplicați prin noi ori unde, pe lângă nisce **condițiuni foarte bune. Cu oare-care sirguință poți dobândi fără capital și risico dela 100 până la 300 fl. la lună.** [1526] 3—6

Ofertele scrise în limba germană, provădate cu indigitarea ocupațiunei prezente sunt a se adresa la

Hauptstädtische - Wechselstube - Gesellschaft.
Adler & Cie, Budapesta.

Singur veritabil se află
sub
aceasta marcă de deposit

Elixir

pentru reimprespetarea nervilor
a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din păcatele tinerețelor. Cura radicală **contra tuturor morburilor**, cari debilitază corpul precum: gălbina, iritațiune, durere de cap, migrene, batere de inimă, durere de stomach și mistuire neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământul și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslușiri mai de aproape dă cerculariul aclus la fiesce-care sticlă. **Prețul 1/2 sticlă 2 fl. v. a. — o sticlă întreagă fl. 3.50 v. a., o sticlă duplă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asigăniune. — Se află în toate farmaciile.**

Depositul principal: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altstädter Ring. [1441] 9—26

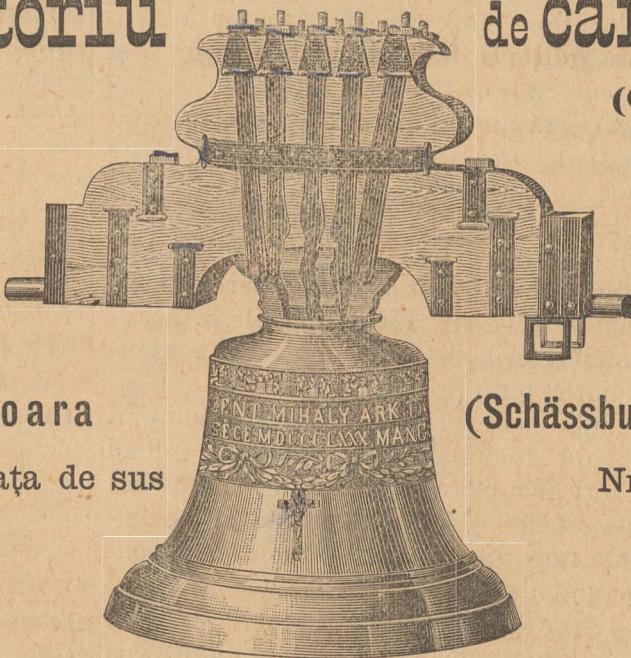
Depositul în Sibiiu la W. F. Moscher; farmacie la „Genfer Kreutz.”

Mihaile Manchen,

vărsătoriu de campane

(Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă

cu sul sucitoriu

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a țifera și repara clopote de toată mărimea cu coroana de stejar ori de fer legat, face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata. Solvirea se va primi și în rate. [1533] 2—10